

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023 «Α΄ ΛΟΥΚΑ»

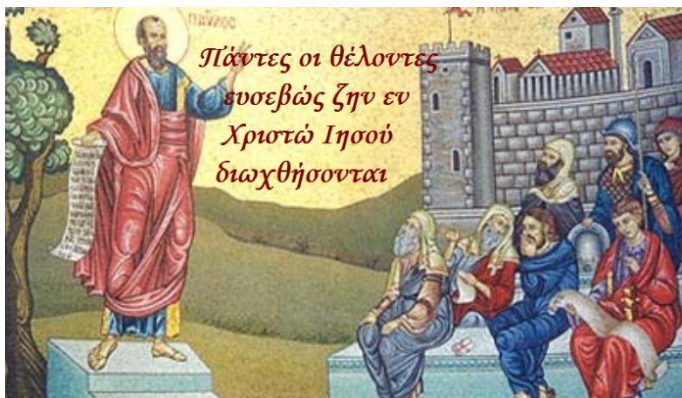
Θεοτόκου της «Μυρτιδιωτίσσης» εν Κυθή-
ροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος.

Σιλουανού του Αθωνίτου.

έτος 16^ο Τεύχος 719

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ΛΟΥΚΑ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Β΄Τιμ.3,10-15) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Πάντες οι θέλοντες ευσεβώς ζην
εν Χριστώ Ιησού διωχθήσονται»
(Β΄Τιμ.3,12)

Η μεγαλύτερη ίσως αρετή του χρι-
στιανού είναι η μετάνοια. Όταν χτυπάς
την καρδιά με το σήμαντρο της συνεί-
δησης, ξεπετάγεται μια κραυγή κι ένα

δάκρυ. Η κραυγή είναι εξομολογητική: **«Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησόν με»**. (Λουκά 18,13). Το δάκρυ είναι το ράντισμα της μετάνοιας. Η πόρτα του Θεού είναι το έλεος. Εμείς τη χτυπάμε με τη θερμή ικεσία της προσευχής μας, Εκείνος την ανοίγει με το έλεός Του. Για όλα πρέπει να μετανοούμε, εκτός από ένα δε χρειάζεται μετάνοια, για την ευσέβεια. Η αληθινή ευσέβεια. Ποια είναι η αληθινή ευσέβεια; Είναι η ζωή που προκαλεί το θαυμασμό του κόσμου; Βεβαίως όχι. Αληθινή ευσέβεια είναι εκείνη, που ενοχλεί τον κόσμο και το Σατανά. Είναι η ζωή, που προκαλεί το μίσος και το διωγμό του κόσμου. Απόδειξη της ευσέβειας είναι ο διωγμός.

Θαυμάζουμε τους αγίους, αλλά υπάρχει άγιος, που δε διώχτηκε; Που δε βασανίστηκε, που δε συκοφαντήθηκε, δεν υπάρχει άγιος, που δε σήκωσε

σταυρό μαρτυρίου και διωγμού. Πέρα από τους αγίους θαυμάζουμε περισσότερο τον Κύριό μας. Κανείς δε διώχτηκε περισσότερο από Αυτόν. Ο διωγμός του Χριστού συνεχίζεται και σήμερα στη ζωή των χριστιανών. Ακριβώς αυτό βεβαιώνει ο ίδιος ο Χριστός: **«Ει εμέ εδίωξαν, και υμάς διώξουσι»** (Ιωάν15,20). Αυτό το βεβαιώνει και ο απόστολος Παύλος στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα: **«Πάντες οι θέλοντες ευσεβώς ζην εν Χριστώ Ιησού, διωχθήσονται»** (Β΄Τιμ.3,12). Δε λέγει μερικοί χριστιανοί θα διωχθούν, αλλά λέγει **πάντες**. Όσοι θέλουν να ζουν με την ευσέβεια, το Χριστό να ακολουθούν. Όσοι το Χριστό ακολουθούν, τους διωγμούς Του κληρονομούν. Αν το εισιτήριο για να περάσουμε στη βασιλεία των ουρανών, είναι οι διωγμοί, τότε γιατί εμείς αποφεύγουμε τους διωγμούς; Γιατί αποφεύγουμε το σταυρό του καθήκοντος; Γιατί έχουμε γίνει χριστιανοί καλοπερασάκηδες και του συμβιβασμού.

Τελικά τι θέλουμε; Να είμαστε ευσεβείς ή πονηροί; Τι ζητάμε; Να προοδεύουμε κατά κόσμον με οποιοδήποτε τίμημα ή να διωκόμαστε; Και τα δύο προβλέπονται από τον Παύλο. Βλέπει την πρόοδο του κακού. Προβλέπει ότι οι ασεβείς θα πλουτίζουν, η πονηριά θα ξαπλώνεται παντού, το κακό παρασύρει. Η διαστροφή κάθε μορφής πλανά και παραπλανά: **«Πονηροί δε άνθρωποι προκόψουσιν επί το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι»** (Β΄Τιμ.3,13) και από την άλλη μεριά ο Παύλος προβλέπει να διώκονται οι πιστοί και οι ενάρετοι: **«πάντες δε οι θέλοντες ευσεβώς ζην εν Χριστώ Ιησού διωχθήσονται»** (Β΄Τιμ.3,12). Τα λόγια αυτά ο απόστολος Παύλος τα γράφει από τη φυλακή. Τα γράφει από το κελί του μελλοθάνατου. Είναι ήδη καταδικασμένος σε θάνατο. Ο ίδιος, λοιπόν, είναι διωγμένος, συκοφαντημένος και καταδικασμένος. Σε λίγο ,από ώρα σε ώρα ο δήμιος θα τον αποκεφαλίσει.

Ας δούμε για λίγο τον πρώην διώκτη και φονιά των χριστιανών Σαύλο(νυν Παύλο). Τα χέρια του τα είχε βάψει στο πιο αθώο χριστιανικό αίμα. Ήταν σκληρός διώκτης , ήταν υβριστής του Χριστού. Ήταν! Δεν παρέμεινε, για όλα τα εγκλήματα του δόθηκε χάρη. Η μετάνοιά του στις πύλες της Δαμασκού προσείλκυσε τη χάρη και το άπειρο έλεος του Θεού. Έσμιξαν τα δάκρυα του Παύλου με το αίμα του Χριστού και δόθηκε η χάρη στο διώκτη: **«Τον πρότερον όντα βλάσφημον και διώκτην και υβριστήν...αλλ' ηλεήθην, ότι αγνοών εποίησα εν απιστία»** (Α΄Τιμ.1,13). Και τώρα ο διώκτης είναι διωκόμενος. Μελλοθάνατος ο Παύλος γράφει την Β΄ προς Τιμόθεον επιστολή.

Πληρώνει και πληρώνεται. Τους διωγμούς και το μαρτύριο ο Παύλος τα βλέπει και σαν « εξόφληση αμαρτιών». Ο πόνος κι ο διωγμός δεν πληρώνει μόνο, αλλά και πληρώνεται. Πληρώνει για το παρελθόν, πληρώνεται στο μέλλον. Μέσα από τις θλίψεις και τους διωγμούς κερδίζει ο χριστιανός την αιωνιότητα, πληρώνεται στον ουρανό. Μάς διώκουν εδώ; Εκείνος μάς περιμένει εκεί, για να αμείψει τη διωκόμενη ψυχή. Ευεργεσία είναι ο διωγμός, υπό δύο όρους. Πρώτος όρος να διωκόμαστε για το Χριστό. Ο Κύριος είπε: **« Επιβαλούσιν εφ' υμάς τας χείρας και διώξουσιν ένεκεν του ονόματός μου»** (Λουκ21,12). Δεύτερος όρος, όλα όσα λέγονται εναντίον μας να είναι ψεύτικα: **« Μακάριοι εστέ όταν ονειδίσωσιν υμάς και διώξουσι και είπωσι πανπονηρόν ρήμα καθ' υμών ψευδόμενοι ένεκεν εμού»** (Ματθ.5,11). Όσο οι άλλοι με ψεύδη μάς σπιλώνουν, τόσο ο Θεός της αλήθειας μάς δοξάζει.

Σήμερα ακούγοντας για διωγμούς, το μυαλό μας πάει συνήθως **«τω καιρώ εκείνω»**. Τότε, την εποχή που επίσημα οι αυτοκράτορες της Ρώμης βγάζανε τα μάτια των χριστιανών, τους ξερίζωναν τις σάρκες τους, τους έριχναν στα στόματα των λεόντων, που τους φυλάκιζαν και τους αποκεφάλιζαν. Αγαπητοί μου, οι διωγμοί κατά των χριστιανών δεν είναι μόνο μιας μακρινής εποχής. Ο Σταυρός του Χριστού είναι διαχρονικός και η μετοχή στο πάθος Του όλες τις εποχές. Και στον αιώνα μας συνέβησαν και συμβαίνουν μαρτύρια παρόμοια ή και σκληρότερα από εκείνα των πρώτων αιώνων. Ο εικοστός αιώνας, που μόλις τελείωσε, είναι ο πλέον ματωμένος. Αίμα χριστιανικό, πολύ αίμα, χύθηκε από τους απροκάλυπτους διωγμούς κατά των χριστιανών σε χώρες αθεϊστικές, κυρίως της ανατολικής Ευρώπης, σε χώρες που οι κομμουνιστικές θεωρίες του υλισμού, δίωξαν με μανία επί εβδομήντα χρόνια μυριάδες χριστιανούς. Χιλιάδες χριστιανοί βασανίστηκαν, εξορίστηκαν στις παγωμένες στέπες, εκτελέστηκαν και διασύρθηκαν. Και σήμερα σε χώρες που πλειοψηφούν οι ισλαμιστές, οι χριστιανοί διώκονται εκτελούνται στο όνομα του Αλλάχ, πυρπολούνται χριστιανικοί ναοί στο όνομα μιας ανόητης τζιχάντ.

Όλοι αυτοί οι σύγχρονοι μάρτυρες συναποτελούν την ωραιότερη ανθοδέσμη του αιώνα μας προς τον ουρανό. Αδελφοί μου μήπως ήλθε ο καιρός να τιμήσει και η επί της γης στρατευομένη Εκκλησία τους αφανείς νεομάρτυρες και ήρωές της; Δυστυχώς φαίνεται η Εκκλησία να υπολογίζει ακόμη τα υπολείμματα των θαυμαστών των άθρων εκείνων διωκτών. Υπάρχουν ακόμη

σε πολλά μέρη της υδρογείου καθεστώς αθεϊστικά, που ύπουλα και πονηρά διαβρώνουν την χριστιανική πίστη και δίνουν χώρο στον κοσμοκράτορα Σατανά, να οδηγήσει τους πιστούς στην ψευδαίσθηση της ευημερίας και στη χαλάρωση των ηθών.

Δεν είναι, επομένως, χριστιανοί μου, μακρινή υπόθεση ο διωγμός, είναι κοντινή, είναι σημερινή. Όταν η Εκκλησία διώκεται από τις καρδιές των πιστών, δεν έχουμε διωγμό αθανάτων ψυχών; Όταν ο Χριστός διώκεται και από τα σχολεία της ελληνικής παιδείας, δεν είναι αυτός διωγμός πίστης; Όταν το μάθημα των θρησκευτικών προσπαθούν να το κάνουν προαιρετικό και μειώνουν τις ώρες διδασκαλίας δεν είναι έμμεση δίωξη πιστών ψυχών; Σήμερα οι εχθροί της πίστης δεν παίρνουν αλυσοπρίονα και τσεκούρια για να ξεριζώσουν το δέντρο της Εκκλησίας. Κόβουν συστηματικά τους κλώνους, μεταβάλλουν την Εκκλησία σε ξερό κορμό, χωρίς φύλλα, χωρίς άνθη, χωρίς καρπούς. Έτσι αποψιλώνεται η θρησκευτική ζωή από την ουσία της. Ο σχηματισμός ενός αλλοιωμένου εκκλησιαστικού βίου και η μετατροπή της χριστιανικής ζωής σε δέντρο χωρίς φύλλα πίστης, χωρίς λουλούδια αγάπης είναι ένα είδος εσωτερικού διωγμού του κηρύγματος και της ζωής της Εκκλησίας, που είναι ο Σταυρός και η Ανάσταση.

Σήμερα δε φυλακίζονται, δε βασανίζονται οι χριστιανοί, για τη χριστιανική τους πίστη, ζωή και μαρτυρία. Υφίστανται άλλου είδους μαρτύρια. Τα πιο συνηθισμένα είναι οι ειρωνείες, οι υπαινιγμοί και οι ονειδισμοί. Η ευσέβεια, λοιπόν, που στην αρχή της σημερινής ανάλυσης ανέφερα και ο κατά συνέπεια τρόπος της χριστιανικής ζωής προκαλούν το χλευασμό του κόσμου. Σε εποχές, σαν αυτή που ζούμε, η χλεύη είναι δυνατό να θεωρηθεί με το μαρτύριο του αίματος. Όσοι από μάς, που επιλέξαμε να ζούμε και να αγαπούμε το Χριστό, πρέπει να το δείχνουμε, παρά τις ειρωνείες και τους ονειδισμούς, με δυο τρόπους, να αγαπάμε με την καρδιά μας το Χριστό και με το στόμα μας να ομολογούμε χωρίς ντροπή την πίστη και αγάπη μας προς τον Ήλιο της αγάπης Χριστό. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν απαθείς κι αδιάφοροι. Η αγαπάμε τον Κύριο και είμαστε έτοιμοι να υποστούμε τις συνέπειες αυτής της αγάπης ή διώκουμε αμέσως ή εμμέσως την πίστη και τρέχοντας ακούμε τον αντίλαλο της Δαμασκού: «**Σαούλ, Σαούλ τι με διώκεις;...εγώ ειμί ο Ιησούς, ον διώκεις**» (Πράξ.9,5). **ΑΜΗΝ.**